

taget Halvdelen af den eksisterende Boligmængde, ligesom det modsatte sig »Lovforslagets Forsøg paa at udvide denne Lovgivning til ogsaa at omfatte hidtil »frie« Lejligheder i de 3 Hovedstadskommuner«. Ogsaa Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til atter at indføre en vis Huslejelovgivning for hele Landet maatte Mindretallet tage Afstand fra. Mindretallet tilføjede, at det gennem adskillige Aar praktiserede meget omfattende Boligbyggeri havde skabt en saa gunstig Situation saavel for Beboelseslejligheders som for Forretningslokalers Tilstedeværelse i tilstrækkelig Mængde, at Huslejelovgivningen nu burde standse.

Ogsaa det *konervative Mindretal* indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Dette Mindretal udtalte i Betænkningen, at det ikke havde noget at indvende imod, at de hidtil gældende Værnebestemmelser (Aagerparagrafferne) til Beskyttelse for Lejeres Interesser fremdeles opretholdtes. Derimod ansaa Mindretallet det for upaakrævet at forlænge den nuværende Boliglovgivning for Storkøbenhavns Vedkommende, da denne Lovgivning kun omfattede ca. Halvdelen af samtlige Lejligheder her, og man fandt det uheldigt, at der for et længere Tidsrum skulde være forskellige Lovregler for den samme Bys Beboere. Mindretallet kunde heller ikke tiltræde Lovforslagets Bestemmelser om paa ny at indføre Boligrestriktioner for hele Landet, da Erfaringen gennem flere Aar havde vist, at Ophævelsen af Krigstidens Bestemmelser paa dette Omraade ikke havde medført særlige Vanskeligheder i Provinsen — heller ikke i de større Byer —, idet der over alt, saavel i Købstæderne som i Landdistrikterne, nu er tilstrækkeligt baade af Butikslokaler og af Beboelseslejligheder, og der var formentlig ingen Grund til at formode, at Ophævelsen af den sidste tilbageværende Rest af disse Restriktioner i København skulde medføre store Ulemper.

Ved Afstemningen vedtoges Lovforslaget med 65 Stemmer (Socialdemokrater, Radikale Venstre, Retsforbund og Kommuner) mod 33 (Venstre og Konservative Folkeparti). De *Uafhængige* undlod at stemme, idet deres Ordfører (*Holstein*) erklærede, at Partiet vel var Tilhænger af en varig Retsordning mellem Ejer og Lejer — navnlig naar Forholdet drejede sig om Forretningslokaler —, men det foreliggende Forslag kunde Partiet ikke støtte.

I *Landstinget* stillede Venstres Ordfører (*Stensballe*) sig paa samme Standpunkt, som Partiet havde indtaget i Folketinget. Han bestred bl. a. Rigtigheden af, at Huslejelovens Bortfald for Hovedstadskommunerne vilde medføre Lejestigninger til Millionbeløb for Forretningslokaler, idet han henholdt sig til en Opgørelse, hvoraf det fremgik, at Huslejen